31992L0102

L 355/32 *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* 1992.12.5.

A TANÁCS 92/102/EGK IRÁNYELVE
(1992. november 27.)
az állatok azonosításáról és nyilvántartásáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

mivel az egyes élő állatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelv ([3]) 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy a Közösségen belüli kereskedelemben az állatokat a közösségi szabályok követelményeinek megfelelően kell azonosítani, és úgy kell nyilvántartani, hogy a származási vagy tranzitgazdaság, központ vagy szervezet megállapítható legyen, valamint hogy ezen azonosítási és nyilvántartási rendszereket legkésőbb 1993. január 1-jéig ki kell terjeszteni az állatoknak az egyes tagállamok területén történő mozgására;

mivel a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelv ([4]) 14. cikke kimondja, hogy az állatok 90/425/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt azonosítását és nyilvántartását – a vágóállatok és a törzskönyvezett lófélék kivételével – az említett ellenőrzések elvégzését követően kell végezni;

mivel egyes közösségi mezőgazdasági támogatási programok előírják bizonyos haszonállatfajták egyedi azonosítását; mivel ezért az azonosítási és nyilvántartási rendszernek alkalmasnak kell lennie ezen intézkedések alkalmazására és ellenőrzésére;

mivel ezen irányelv helyes alkalmazása érdekében biztosítani kell a tagállamok közötti gyors és hatékony információcserét; mivel a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági szabályozás helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1981. május 19-i 1468/81/EGK tanácsi rendelet ([5]), valamint az állat-egészségügyi és állattenyésztés-technikai jogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint ez utóbbiak és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1989. november 21-i 89/608/EGK tanácsi irányelv ([6]) megállapította a közösségi rendelkezéseket;

mivel az állattartóknak naprakész nyilvántartást kell vezetniük a gazdaságaikban lévő állatokról; mivel az állatok kereskedelmében részt vevő személyeknek nyilvántartást kell vezetniük ügyleteikről; mivel az illetékes hatóság számára – kérésére – hozzáférést kell biztosítani e nyilvántartásokhoz;

([1]) HL C 137., 1992.5.27., 7. o.
([2]) 1992. november 19-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL L 224., 1990.8.18., 29. o. (A legutóbb a 91/496/EGK irányelvvel (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.) módosított irányelv.)
([4]) HL L 268., 1991.9.24., 56. o. (A 91/628/EGK rendelettel (HL L 340., 1991.12.11., 17. o.) módosított irányelv.)
([5]) HL L 144., 1981.6.2., 1. o. (A 945/87/EGK rendelettel (HL L 90., 1987.4.2., 3. o.) módosított rendelet.)
([6]) HL L 351., 1989.12.2., 34. o.

mivel az állatok mozgása gyors és pontos követésének lehetővé tétele érdekében az állatoknak azonosíthatónak kell lenniük; mivel a szarvasmarhafélék tekintetében a jelölés formáját és tartalmát közösségi szinten kell megállapítani; mivel a sertések, juhok és kecskék tekintetében a jelölés jellegére vonatkozó döntést egy későbbi időpontban kell meghozni, a döntésig pedig a nemzeti piacra korlátozódó mozgások esetében a nemzeti azonosítási rendszert kell fenntartani;

mivel rendelkezéseket kell hozni a gazdaságból közvetlenül a vágóhídra szállított állatok esetében a jelölési követelmények felfüggesztésének lehetőségéről; mivel azonban ezen állatokat is azonosítani kell, hogy a származási gazdaságuk megállapítható legyen;

mivel rendelkezéseket kell hozni a személyes célokra tartott állatok tartóinak nyilvántartásba vételére vonatkozó kötelezettség, valamint – az egyes egyedi esetek figyelembevétele érdekében – a nyilvántartások vezetésére vonatkozó eljárás felfüggesztésének lehetőségéről;

mivel azon állatok esetében, ahol a jelölés olvashatatlanná vált vagy elveszett, az előző jelöléshez való kapcsolódás megállapítását lehetővé tevő új jelölést kell alkalmazni;

mivel ezen irányelv nem érintheti a szermaradványok vizsgálata céljából vett minták, valamint az állatok és származási gazdaságuk közötti összefüggésről szóló, 1989. február 13-i 89/153/EGK bizottsági határozat [1] különös követelményeit, illetve a 91/496/EGK irányelvvel összhangban megállapított vonatkozó végrehajtási szabályokat;

mivel az ezen irányelvhez szükséges végrehajtási szabályok elfogadása céljából rendelkezéseket kell hozni egy irányító-bizottsági eljárásról,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv az állatok azonosításának és nyilvántartásának minimumkövetelményeit határozza meg, a részletesebb, betegségek felszámolása vagy ellenőrzése céljából megállapítható közösségi szabályok sérelme nélkül.

Ezen irányelvet a 89/153/EGK határozat, valamint a 91/496/EGK irányelvnek megfelelően megállapított végrehajtási szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni, figyelembe véve az egyes közösségi támogatási programok integrált igazgatási és ellenőrzési rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. november 27-i 3508/92/EGK tanácsi rendelet [2] 5. cikkét.

[1] HL L 59., 1989.3.2., 33. o.
[2] HL L 355., 1992.12.5., 1. o.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) *állat*: a 64/432/EGK irányelvben [3] és a 91/68/EGK irányelvben [4] említett fajokhoz tartozó bármely állat;

b) *gazdaság*: minden létesítmény, építmény vagy szabadtartású gazdaság esetén minden terület, amelyen állatokat tartanak, nevelnek vagy kezelnek;

c) *állattartó*: bármely, az állatokért akár csak átmenetileg is felelős természetes vagy jogi személy;

d) *illetékes hatóság*: valamely tagállam állat-egészségügyi ellenőrzések végrehajtására illetékes központi hatósága, vagy bármely hatóság, amelyre ezen irányelv végrehajtása céljából az előbbi ezt a hatáskört átruházta;

e) *kereskedelem*: a 90/425/EGK irányelv 2. cikke szerinti kereskedelem.

3. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy:

a) az illetékes hatóság olyan naprakész listával rendelkezzen minden, az ezen irányelv hatálya alá tartozó állatok tartásával foglalkozó és területén található gazdaságról, amely feltünteti a tartott állatok faját és a tartójukat; ezen gazdaságoknak az azt követő három évig a listán kell maradniuk, hogy nem tartanak állatokat rajtuk. E listának tartalmaznia kell a gazdaság azonosítását az 5. cikk (2) bekezdése a) pontjának, az 5. cikk (2) bekezdése c) pontja második albekezdésének, az 5. cikk (3) bekezdése első albekezdésének, valamint a 8. cikknek megfelelően lehetővé tevő jelölést vagy jelöléseket is;

b) a Bizottság, az illetékes hatóság és bármely, a 3508/92/EGK rendelet alkalmazásának felügyeletéért felelős hatóság hozzáférhessen az ezen irányelv alapján szerzett információkhoz.

(2) A tagállamok a 90/425/EGK irányelv 18. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően felhatalmazhatók arra, hogy az (1) bekezdés a) pontja szerinti listából kizárják azon természetes személyeket, akik legfeljebb három, juh- vagy kecskefélékhez tartozó állatot tartanak, amelyek után nem kívánnak támogatást igénybe venni, vagy – a különleges helyzetek figyelembevétele érdekében – azokat, akik egy sertést tartanak, és ezen állatokat saját használatukra vagy fogyasztásukra tartják, feltéve hogy minden ilyen állatot minden mozgást megelőzően az ezen irányelvben megállapított ellenőrzésnek vetnek alá.

[3] A Tanács 1964. június 26-i 64/432/EGK irányelve a szarvasmarhafélék és a sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állat-egészségügyi problémákról (HL 121., 1964.7.29., 1977. o.). (A legutóbb a 91/687/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 16. o.) módosított irányelv.)
[4] A Tanács 1991. január 28-i 91/68/EGK irányelve a juh- és kecskefélék Közösségen belüli kereskedelmére irányadó állat-egészségügyi feltételekről (HL L 46., 1991.2.19., 19. o.).

4. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy:

a) a 64/432/EGK irányelvben felsorolt szarvasmarhafélék vagy sertésfélék tartói, akik szerepelnek a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott listában, nyilvántartást vezessenek az adott időben a gazdaságban található állatok számáról.

E nyilvántartásnak naprakész adatokat kell tartalmaznia minden születésről, elhullásról és mozgásról (a gazdaságba be- és onnan kikerülő állatok száma), legalább összesítve, feltüntetve értelemszerűen a származási, illetve rendeltetési helyet és a mozgás időpontját.

Az 5. és 8. cikkel összhangban alkalmazott azonosító jelet minden esetben fel kell tüntetni.

Sertésfélék esetében azonban a születések és az elhullások nyilvántartása nem kötelező.

A 88/661/EGK irányelvvel [1] összhangban törzskönyvbe bevezetett fajtiszta és hibrid sertések esetében, a 90/425/EGK irányelv 18. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően elismerhető egy az állatok azonosítását lehetővé tevő egyedi azonosításon alapuló alternatív nyilvántartási rendszer, amennyiben az a nyilvántartással azonos garanciákat nyújt;

b) minden olyan juh- és kecsketartó, akinek gazdasága a 3. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően szerepel a listán, nyilvántartást vezessen legalább az illetékes hatóság által évente meghatározandó napon a gazdaságban található juhok és kecskék számáról.

A nyilvántartás továbbá tartalmaz(za):

– egy naprakész kimutatást az élő, 12 hónaposnál idősebb vagy ellett nőivarú juhok és kecskék számáról a gazdaságban,

– a juhok és kecskék mozgását (a gazdaságba be- és onnan kikerülő állatok száma), legalább összesítve, feltüntetve értelemszerűen a származási, illetve rendeltetési helyet, az állatok jelölését és a mozgás időpontját.

(2) A 90/425/EGK irányelv 18. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően azonban egyszerűsített nyilvántartási eljárást kell megállapítani a bivalyokra 1993. január 1-je előtt, valamint a juhokra és kecskékre 1994. október 1-je előtt vándorlegeltetés esetén, továbbá minden előbb említett, közös legelőn tartott vagy földrajzilag elszigetelt területen nevelt állatra.

(3) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy:

a) minden állattartó kérésre közölje az illetékes hatósággal a tulajdonában lévő, általa tartott, szállított, értékesített vagy levágott állatok származására, azonosítására, és – adott esetben – rendeltetési helyére vonatkozó összes információt;

b) a piacról elszállítandó, illetve piacra vagy gyűjtőállomásra szállítandó állatok tartói ellássák a kereskedőt – aki a piacon vagy gyűjtőállomáson ideiglenesen az állatok tartója – egy, az állatok adatait, beleértve a szarvasmarhafélék azonosító számait vagy jelöléseit tartalmazó okmánnyal.

E személy az első albekezdéssel összhangban kapott okmányokat felhasználhatja az (1) bekezdés a) pontjának harmadik albekezdésében megállapított kötelezettségek teljesítése során;

c) a nyilvántartások és információk a gazdaságban rendelkezésre álljanak, és azokat az illetékes hatóságnak – kérésére – egy általa meghatározandó, de három évnél nem rövidebb minimális ideig rendelkezésére bocsássák.

5. cikk

(1) A tagállamok biztosítják az alábbi általános elvek teljesülését:

a) az azonosító jelet azt megelőzően kell felhelyezni, hogy az állatok elhagyják azt a gazdaságot, ahol születtek;

b) az illetékes hatóság engedélye nélkül azonosító jel nem távolítható el és nem cserélhető.

Amennyiben egy azonosító jel olvashatatlanná válik vagy elvész, az új azonosító jelet e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell felhelyezni;

c) az állattartónak be kell vezetnie minden új azonosító jelet a 4. cikkben említett nyilvántartásba, hogy megállapítható legyen a kapcsolat az állaton elhelyezett korábbi azonosító jellel;

d) a (2) bekezdés a) pontjában előírt füljelzőt az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia, annak hamisíthatatlannak és az állat élete végéig könnyen olvashatónak kell lennie. A füljelzőnek újrafelhasználásra alkalmatlannak és olyan kialakításúnak kell lennie, hogy az állaton maradjon annak jóléte zavarása nélkül.

(2) Szarvasmarhafélék esetében a tagállamok biztosítják, hogy:

a) a gazdaságban található, a 64/432/EGK irányelv 2. cikkében felsorolt minden állatot egy olyan, 14 karakter hosszúságot meg nem haladó alfanumerikus jellel ellátott füljelzővel jelöljenek meg, amely lehetővé teszi minden állat, valamint azon gazdaság egyedi azonosítását, ahol az állat született, illetve a – vásárok és kiállítások kivételével – kulturális és sportrendezvényekre szánt bikák esetében azokat egy olyan azonosítási rendszerrel jelöljék meg, amely a Bizottság által elismert egyenértékű garanciákat biztosít.

[1] A Tanács 1988. december 19-i 88/661/EGK irányelve a tenyészsertésekre alkalmazandó állattenyésztés-technológiai előírásokról (HL L 382., 1988.12.31., 36. o.).

Az első albekezdésben említett füljelzőket legkésőbb kilenc hónappal a tagállam és a származási gazdaság azonosítását előíró intézkedéseknek a 90/425/EGK irányelv 18. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően történt elfogadását követően kell felhelyezni. Az e kilenc hónapos időszak lejárta előtt azonosított állatokat vagy a harmadik albekezdésben meghatározott nemzeti azonosítási rendszernek megfelelően, vagy az első albekezdésben említett füljelzővel kell megjelölni.

Valamely tagállam kérésére ezen időszak, a 90/425/EGK irányelv 18. cikkében megállapított eljárással összhangban 1994. július 1-jéig meghosszabbítható.

Azon állatok azonban, amelyeket a kilenc hónapos időszak letelte előtt az akkor hatályban lévő nemzeti azonosítási rendszernek megfelelően azonosítottak és erről értesítették a Bizottságot, továbbra is e rendszer alapján ellenőrizendők;

b) az azonosító jelek hozzárendelése a gazdaságokhoz, elosztásuk és az állatokon történő elhelyezésük az illetékes hatóság által meghatározott módon történjen;

c) az azonosító jeleket legkésőbb az állat születésétől számított harminc napon belül elhelyezzék az állaton.

Az illetékes hatóság azonban elhalaszthatja az azonosító jelek felhelyezését az állat legfeljebb hat hónapos korának eléréséig, amennyiben az állatot – harmincnapos kora előtt – a tartója ellátja egy, az illetékes hatóság által elismert átmeneti azonosító jellel, amely lehetővé teszi az állat születése szerinti gazdaság azonosítását, feltéve hogy ezen állatok nem hagyják el a gazdaság területét, kivéve olyan vágóhídon történő levágás céljából, amely azon illetékes hatóság területén található, amely elismerte az átmeneti azonosító jelet, más gazdaságokon történő áthaladás nélkül.

Az illetékes hatóság azonban a hat hónapos kor elérése előtt levágásra szánt, valamint a 30 napos koruk előtt, a 90/425/EGK irányelv 18. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően elismert, legalább a származási gazdaság azonosítását lehetővé tevő nemzeti mozgatási rendszernek megfelelően mozgatott borjak esetén engedélyezheti azok hizlalógazdaságban történő megjelölését, feltéve hogy a borjakat közvetlenül a születés szerinti gazdaságból szállították oda, és az ilyen rendszerek alapján mozgatott borjak nem jogosítanak támogatásra.

(3) A szarvasmarhaféléktől különböző állatokat a lehető leghamarabb, de mindenképpen a gazdaság elhagyását megelőzően meg kell jelölni, olyan füljelzővel vagy tetoválással, amely lehetővé teszi a származási gazdaság megállapítását, továbbá a hivatkozást minden olyan kísérő okmányra, amelyekben szerepelniük kell ezen füljelzőknek vagy tetoválásoknak, valamint a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett listára.

A tagállamok az ezen irányelv 10. cikkében előírt határozat meghozataláig, és a 90/425/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának második albekezdésétől eltérve a területükön a szarvasmarhaféléktől különböző állatok minden mozgására alkalmazhatják nemzeti rendszereiket. E rendszereknek lehetővé kell tenniük a születési és a származási gazdaság azonosítását. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy milyen rendszert kívánnak e célra bevezetni, sertések esetében 1993. július 1-jén, juhok és kecskék esetén 1994. július 1-jén. A 90/425/EGK irányelv 18. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően a tagállam felkérhető rendszerének módosítására, amennyiben az nem felel meg a második mondatban említett követelménynek.

A szállítmány azonosítására szolgáló ideiglenes azonosító jellel ellátott állatokat mozgásuk során olyan okmánynak kell kísérnie, amely lehetővé teszi a származás, a tulajdonos, a kiindulási hely és a rendeltetési hely meghatározását.

Az illetékes hatóság azonban engedélyezheti a juhok és kecskék azonos egészségügyi állapotú és tulajdonosú és a hatóság területén található gazdaságok közötti, azonosító jel nélkül történő mozgását, feltéve hogy minden ilyen mozgás olyan nemzeti rendszer alapján történik, amely lehetővé teszi az állat nyomon követését addig a gazdaságig, ahol született. A tagállamoknak 1994. július 1-jéig értesíteniük kell a Bizottságot arról, hogy e célra milyen rendszert kívánnak bevezetni. A 90/425/EGK irányelv 18. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően a tagállamok felkérhetők e rendszer módosítására, amennyiben az nem felel meg az előzőekben említett követelménynek.

(4) A 64/432/EGK irányelv 3. cikke (2) bekezdése e) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„e) az állatok azonosításáról és nyilvántartásáról szóló 92/102/EGK tanácsi irányelv (*) 5. cikkének megfelelően kell azonosítani.

(*) HL L 355., 1992.12.5., 32. o.”

6. cikk

(1) Amennyiben a rendeltetési tagállam illetékes hatósága úgy határoz, hogy nem tartja meg a származási gazdaságban az állaton elhelyezett azonosító jelet, minden, az azonosító jel cseréjének kapcsán felmerülő költség ezt a hatóságot terheli. Amennyiben az azonosító jelet ennek megfelelően lecserélték, meg kell teremteni a küldő tagállam illetékes hatósága által adott azonosító jel és a rendeltetési tagállam illetékes hatósága által adott azonosító jel közötti kapcsolatot; ezt a kapcsolatot be kell vezetni a 4. cikk szerinti nyilvántartásba.

Az első albekezdésben szereplő lehetőség nem alkalmazható olyan, levágásra szánt állatok esetében, amelyeket a 8. cikk alapján, az 5. cikknek megfelelő új azonosító jel nélkül importáltak.

(2) Amennyiben az állatok kereskedelmi forgalomba kerültek, a rendeltetési tagállam illetékes hatósága a 90/425/EGK irányelv 5. cikkének alkalmazásában, az állatokra, származási állományukra és mozgásukra vonatkozó információk megszerzése érdekében alkalmazhatja a 89/608/EGK irányelv 4. cikkét.

7. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az állatok állat-egészségügyi és állattenyésztés-technikai jogszabályokban előírt bizonyítványok vagy okmányok nélkül történő mozgására vonatkozó adatok kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére álljanak egy, a hatóság által meghatározott minimális ideig.

8. cikk

Minden olyan harmadik országból importált állatot, amely átesett a 91/496/EGK irányelvben megállapított ellenőrzéseken és a Közösség területén marad, a fenti ellenőrzéseket követő harminc napon belül, de legkésőbb a mozgást megelőzően azonosítani kell egy, az 5. cikknek megfelelő azonosító jellel, kivéve ha a rendeltetési gazdaság egy, az állat-egészségügyi ellenőrzések végzéséért felelős illetékes hatóság területén található vágóhíd, és az állat a fent említett 30 napon belül ténylegesen levágásra kerül.

Meg kell teremteni a harmadik ország által adott azonosító jel és a rendeltetési tagállam által adott azonosító jel közötti kapcsolatot. Ezt a kapcsolatot be kell vezetni a 4. cikkben meghatározott nyilvántartásba.

9. cikk

A tagállamok elfogadják a szükséges közigazgatási és/vagy büntető intézkedéseket a közösségi állat-egészségügyi jogszabályok megsértésének szankcionálására, amennyiben megállapítást nyer, hogy a 4. cikkben meghatározott jelölés, illetve azonosítás, vagy a nyilvántartások vezetése nem ezen irányelv követelményeinek megfelelően történt.

10. cikk

A Tanács, a Bizottság jelentése és az ahhoz mellékelt javaslatok alapján – amelyekről minősített többséggel dönt –, a szerzett tapasztalatokat figyelembe véve, legkésőbb 1996. december 31-ig felülvizsgálja ezen irányelv rendelkezéseit azzal a céllal, hogy kialakítson egy harmonizált közösségi azonosítási és nyilvántartási rendszert, és a Nemzetközi Szabványügyi Testület (ISO) által e téren elért fejlődés alapján döntsön egy elektronikus azonosítási rendszer bevezetésének lehetőségéről.

11. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek:

– a szarvasmarhafélékre vonatkozó követelmények tekintetében úgy, hogy:
  i. a szarvasmarhaféléket 1993. február 1-jétől kezdődően a 4. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő fennálló nemzeti eljárásoknak megfelelően tartsák nyilván, és az 5. cikk (2) bekezdése a) pontjának második és harmadik albekezdésében említett fennálló szabályoknak megfelelően azonosítsák;
  ii. az ezen irányelvben megállapított közösségi nyilvántartási és azonosítási rendszerek 1993. október 1-jétől bevezetésre kerüljenek,
– a sertésfélékre vonatkozó követelmények tekintetében 1994. január 1-je előtt,
– a juh- és kecskefélékre vonatkozó követelmények tekintetében 1995. január 1-je előtt.

Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) A nemzeti jogba történő átültetés határidejének 1994. január 1-jében és 1995. január 1-jében való megállapítása nem sértheti a határokon végzett állat-egészségügyi ellenőrzések 90/425/EGK irányelvben előírt megszüntetését.

12. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1992. november 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. PATTEN